Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 642 van 7 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DESENFANS**
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 27 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER loco advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 9 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 9 februari 2026.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 februari 2026 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben. U heeft twee kinderen die nog in Angola verblijven, net als hun moeder. Uw beide ouders zijn overleden.

Rond uw twintigste werd u in Angola activist. U nam deel aan een tiental manifestaties rond mensenrechten. U nam onder andere deel aan manifestaties op 8 september 2020, op 24 oktober 2020 en op 11 november 2020. U maakte geen deel uit van een bepaalde beweging of politieke partij.
De manifestatie van 24 oktober 2020 eindigde in een gewelddadige confrontatie met de politie, waarbij doden en gewonden vielen en manifestanten vermist raakten. De dag na de manifestatie ging u op zoek naar die vermisten door politiekantoren af te gaan. Aanvankelijk verliep dat probleemloos. In het laatste politiekantoor werd u echter gefouilleerd. Daarbij vond de politie het telefoonnummer van Radio Despartar en het telefoonnummer van de secretaris van UNITA in uw gsm. U werd ervan beschuldigd geld van UNITA te ontvangen, gewelddadige manifestaties te ondersteunen en aan te zetten tot vandalisme. Daarop werd u gemarteld.
Na vier à vijf uur van martelingen te hebben ondergaan, werd u verplicht om samen met vier anderen een reportage voor de televisie op te nemen waarin u zou zeggen dat u geld van UNITA had ontvangen om jongeren aan te zetten om deel te nemen aan manifestaties en vandalisme te plegen. U moest zich echter eerst omkleden omdat uw kleren gescheurd waren en onder het bloed zaten. Zo zag u de kans om te ontsnappen: u zag een deur, liep naar buiten en verdween in de massa op een nabijgelegen markt. Daarna ging u naar een vriend die u van de kerk kende en dook bij hem onder.
Op 26 oktober 2020 kwam de politie naar uw huis, om een oproeping voor u te bezorgen. Enkel uw vrouw was thuis. U ging niet op die oproeping in. Op 6 november 2020 kwam de politie terug met een tweede oproeping. Ook daar ging u niet op in. Op 11 november nam u opnieuw deel aan een manifestatie. Daarna kreeg u een nieuwe oproeping. U had 24 uur om zich aan te melden bij de politie. U besloot te vluchten naar de provincie Bengo, waar u twee dagen verbleef in de hoeve van een vriend.
In december 2020 bracht de vriend bij wie u verbleef u met de auto naar Namibië, waar u het vliegtuig naar Turkije nam. Vanuit Turkije reisde u per boot naar Griekenland. U diende daar een verzoek tot internationale bescherming in. Uw verzoek werd geweigerd. Tijdens uw verblijf in Griekenland vernam u dat uw vader was overleden in detentie. Hij was opgepakt door de politie en werd ziek in de cel. Hij werd overgebracht naar het ziekenhuis, maar de politie verbood de artsen hem te behandelen zolang ze niet wisten waar u was. Door het gebrek aan medische zorgen overleed uw vader.
In maart of april 2022 vertrok u uit Griekenland. U reisde te voet door Europa, u weet niet door welke landen u allemaal reisde. Op 21 juni 2022 werden in Slovenië uw vingerafdrukken genomen, maar u vroeg er geen asiel aan. U kwam aan in België op 7 januari 2023 en diende daar een verzoek om internationale bescherming in op 9 januari 2023.
Uw advocaat formuleerde opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud. U legt geen andere stukken voor om uw relaas te ondersteunen.

B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.
U kunt niet aannemelijk maken dat u in uw land van herkomst te vrezen had voor vervolging vanwege uw deelname aan betogingen, omwille van de onderstaande redenen.
Uw verklaringen over de voorgehouden vervolgingsfeiten zijn in strijd met de beschikbare informatie over uw verblijfplaats op dat moment, wat uw algemene geloofwaardigheid ondermijnt.
• U verklaarde dat u in de problemen kwam nadat u deelnam aan een manifestatie op 24 oktober 2020 en aan een zoekactie naar vermisten op 25 oktober 2020. Alle vervolgingsfeiten die u aanhaalt zijn terug te voeren op die voorgehouden feiten en zouden dus ook hebben plaatsgevonden na 24 oktober 2020 (DVZ, vragenlijst CGVS, p. 2 en 3; en NPO, p.10-11). Uit informatie van Eurodac blijkt echter dat u op 30 juli 2020 werd geregistreerd in Moria, Griekenland. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u sinds uw vertrek uit uw land van herkomst nooit bent teruggekeerd naar Angola (NPO, p.7). Uw aanwezigheid in Griekenland op 30 juli 2020 en uw verklaring dat u nooit naar Angola bent teruggekeerd tonen aan dat u niet aanwezig was in Angola toen de betreffende manifestatie en zoekactie doorgingen, noch toen de vermeende vervolgingsfeiten plaats zouden hebben gevonden. Geconfronteerd met deze vaststelling zegt u dat er in Griekenland veel verwarring was omdat u geen beroep kon doen op een tolk en dat er nationaliteiten verkeerd werden geregistreerd (NPO, p.15). Dat doet echter niets af aan de vaststelling dat uw verklaringen over uw activiteiten in Angola onmogelijk correct kunnen zijn. Het CGVS kan daarom geen geloof hechten aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten op basis waarvan u uw verzoek tot internationale bescherming indient.
U kon niet aannemelijk maken dat u politiek actief was in uw land van herkomst

• Gevraagd om voorbeelden te geven van manifestaties waar u aan zou hebben deelgenomen, haalt u enkel manifestaties op 8 september 2020, 24 oktober 2020 en 11 november 2020 aan. Zoals eerder aangehaald, is het echter onmogelijk dat u op die manifestaties aanwezig was (zie supra), wat de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel als activist ernstig schaadt. Uw vermeende politieke activiteiten in Angola zijn niet van dien aard dat hierdoor vermoed kan worden dat u bij terugkeer in de problemen zou komen.
• U verklaarde deel te nemen aan manifestaties sinds u ongeveer twintig jaar oud was. Aangezien u geboren bent in 1991, betekent dat dat u zou zijn beginnen manifesteren rond 2011. De laatste manifestatie waar u naar eigen zeggen in Angola aan deelnam vond plaats op 11 november 2020. U zou dus zo een negen jaar actief zijn geweest als manifestant. Gedurende die negen jaar zou u aan een tiental betogingen hebben deelgenomen (NPO, p.8). Naast manifesteren ondernam u geen andere politieke activiteiten (NPO, p.9). Uw activisme was dus bescheiden. Dat maakt het onwaarschijnlijk dat uw politieke activiteiten op zich u bij terugkeer in Angola in de problemen zouden brengen.
• U verklaarde geen lid te zijn van een politieke organisatie of partij (NPO, p.9). U verklaarde eveneens geen speciale functie te hebben gehad tijdens de manifestaties, noch zou u om een andere reden op manifestaties in de kijker hebben gelopen: u nam deel "zoals een gewone burger" (NPO, p.9). Het is dus onwaarschijnlijk dat de overheid specifiek u zou vervolgen omwille van uw voorgehouden deelname aan manifestaties.
• U verklaarde geen politieke activiteiten die gelinkt zijn aan Angola, te hebben ondernomen in België (NPO, p.9). Het is dus ook niet zo dat er gedurende uw verblijf buiten Angola een bijkomende reden is ontstaan om aan te nemen dat u omwille van uw vermeende politieke activiteiten in de problemen zou komen bij terugkeer naar Angola.
• U verklaarde dat niet alleen uw familieleden, maar ook uw vrienden en familieleden van uw vrienden vervolgd werden omwille van uw politieke activiteiten: ze werden gedood, werden hulp ontzegd tot zij stierven of raakten vermist (NPO, p.4-5). In de opmerkingen bij de notities van het persoonlijke onderhoud, komt voor het eerst naar voren dat ook uw vrouw en kinderen ontvoerd zouden zijn. Het is onduidelijk of die vermeende feiten zich al hadden voorgedaan op het moment van het persoonlijk onderhoud, dan wel in de periode tussen het persoonlijk onderhoud en het indienen van de opmerkingen. Al deze verklaringen over de vermeende vervolging van uw familie, vrienden en familie van vrienden zijn echter onwaarschijnlijk, allereerst omdat u niet aanwezig was op de manifestaties die aan de basis zouden liggen van uw vermeende vervolging (zie supra). Daarnaast is het bovendien onwaarschijnlijk dat de politie dergelijk verregaande stappen zou ondernemen om iemand te vatten of te bestraffen die slechts 'als een gewone burger' manifesteerde (NPO, p.9) en dat slechts een tiental keer over een periode van negen jaar (NPO, p.8).
U legt geen documenten voor om uw relaas te staven.
• U legt geen bewijzen voor van de voorgehouden feiten. Relevante documenten zoals de oproepingsbevelen of documenten in verband met het overlijden en verdwijnen van familieleden en vrienden ontbreken.
• U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u de verwondingen die u zou hebben opgelopen door uw vermeende vervolging zou laten attesteren bij een arts. U kreeg tijd om documenten voor te leggen (NPO, p.15). U liet echter na het CGVS deze documenten binnen de afgesproken termijn te bezorgen.
Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen, kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.
U brengt daarnaast geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota van 13 april 2026 de Raad verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Oud artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:
"*§ 1.*
Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen of de synthesememorie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".
§ 2.
De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.
§ 3.
Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.
Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoeker heeft de Raad echter op 30 april 2026 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van het dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in oud artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

Gespreid over twee middelen voert verzoeker de schending aan van artikel 1A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij bespreekt hierbij vooreerst het vluchtelingenstatuut en vervolgens de subsidiaire beschermingsstatus. Voorts zet verzoeker in concreto een betoog uiteen inzake de erkenning van de bijzondere procedurele noden in zijn hoofde, zijn verblijfsdata in Griekenland, zijn activistisch profiel, zijn arrestatie in oktober 2020 en de foltering die hij heeft ondergaan.
Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), de rechtspraak van de Raad van State (hierna: de RvS) en 's Raads rechtspraak.

3.2. Stukken

3.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende relevante inventaris waarvan de stukken worden toegevoegd:
"*3) Psychologish rapport C. S. R.*
4) Overlijdensakte van S. D.
5) Opsporingbericht C. S. R.
6) Oproepingsbevelen C. S. R."

3.2.2. Verweerder voegt bij zijn verweernota van 13 april 2026 het stuk "*EURODAC SEARCH RESULT, result: HIT, 18 augustus 2023*" toe.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:
"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."
Verzoeker betoogt dat hij onmiskenbaar een kwetsbaar profiel vertoont en hij diep getraumatiseerd is door de mishandelingen die hij in zijn herkomstland heeft ondergaan. Verzoeker benadrukt het middels zijn verzoekschrift neergelegde psychologisch attest en betoogt dat verweerder zijn kwetsbaarheid in aanmerking had moeten nemen bij de beoordeling van zijn verklaringen.
Verzoeker is het niet eens met verweerders analyse en volhardt hierbij dat hij door de Angolese autoriteiten is gevangengezet en gemarteld. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker een kwetsbaar profiel vertoont daar hij diep getraumatiseerd is door de mishandelingen in zijn land van herkomst. Er diende volgens verzoeker dus rekening gehouden te worden met zijn psychologische toestand waarbij wordt gewezen op een psychologisch attest van 19 juli 2023 zoals toegevoegd aan het verzoekschrift.
Evenwel slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan bovenstaande bevindingen. Immers stelt de Raad vast dat uit het voor het eerst middels het verzoekschrift bijgebracht psychologisch attest, dat overigens dateert van bijna drie jaar geleden, geenszins blijkt dat verzoeker ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.
De Raad merkt op dat uit dit uiterst summier psychologisch verslag, waarin geen diagnose wordt vermeld, geenszins kan worden vastgesteld dat de psychologische staat van verzoeker een impact zou hebben gehad op zijn vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen. Hoewel in het attest gesteld wordt dat verzoeker verklaart veel angsten en anhedonie te hebben, hij weinig zin heeft om te leven, en adequate medicatie teneinde de symptomen te verminderen noodzakelijk is, merkt de Raad op dat de opgesomde symptomen gebaseerd zijn op een eenmalige raadpleging gesteund op de verklaringen en eigen gedragingen van verzoeker en uit het voorliggende psychologisch stuk niet kan blijken dat de daarin gedane beknopte vaststellingen en gevormde mening behalve op de eigen verklaringen van verzoeker ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd.
Voorts merkt de Raad op dat uit dit bijgebracht psychologisch attest evenmin kan blijken dat verzoeker aan enig neuro-psychologisch onderzoek is onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat hij lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat hij ten gevolge van zijn psychische of medische problemen niet bij machte was om zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming te volbrengen.
Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoeker niet in staat was om op adequate wijze zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. De Raad merkt op dat er zich geen noemenswaardige problemen voordeden tijdens het onderhoud en verzoeker geen problemen ondervond om zijn verklaringen uitgebreid en gedetailleerd uiteen te zetten en concreet te antwoorden op de gestelde vragen. Zo blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker de tolk goed begreep, hij bevestigde tijdens het persoonlijk onderhoud dat alles nog oké was, hij alles heeft kunnen zeggen wat hij wilde wanneer hij vrij kon vertellen en blijkt aldus uit niets dat hij niet in staat was het gehoor te doen (persoonlijk onderhoud van 9 februari 2026, p. 2, p. 9, p. 16).
Daarenboven maakte verzoeker in het kader van de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" geen gewag van mentale problemen die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van 7 februari 2023).
Ten slotte moet opgemerkt worden dat niet wordt geduid welke steunmaatregelen er hadden genomen kunnen worden, noch wordt er concreet toegelicht welke invloed deze op de beoordeling zouden hebben.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad verweerders conclusie bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten gerespecteerd werden en dat hij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

3.3.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347 en artikel 15, a) en b) van de Verordening (EU) 2024/1347

3.3.3.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Angola gedood te worden omwille van zijn politieke activiteiten waaronder zijn deelname aan demonstraties waardoor hij reeds zou zijn gemarteld door de Angolese politie en gezocht zou worden.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat:
i) verzoekers verklaringen over de voorgehouden vervolgingsfeiten in strijd zijn met de beschikbare informatie over zijn verblijfplaats op dat moment, wat zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnt:
• verzoeker verklaarde dat hij in de problemen kwam nadat hij deelnam aan een manifestatie op 24 oktober 2020 en aan een zoekactie naar vermisten op 25 oktober 2020. Alle vervolgingsfeiten die verzoeker aanhaalt zijn terug te voeren op die voorgehouden feiten en zouden dus ook hebben plaatsgevonden na 24 oktober 2020. Uit informatie van Eurodac blijkt echter dat verzoeker op 30 juli 2020 werd geregistreerd in Moria, Griekenland. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat hij sinds zijn vertrek uit zijn land van herkomst nooit teruggekeerd is naar Angola. Verzoekers aanwezigheid in Griekenland op 30 juli 2020 en zijn verklaring dat hij nooit naar Angola teruggekeerd is tonen aan dat hij niet aanwezig was in Angola toen de betreffende manifestatie en zoekactie doorgingen, noch toen de vermeende vervolgingsfeiten plaats zouden hebben gevonden. Geconfronteerd met deze vaststelling zegt verzoeker dat er in Griekenland veel verwarring was omdat hij geen beroep kon doen op een tolk en dat er nationaliteiten verkeerd werden geregistreerd. Dat doet echter niets af aan de vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn activiteiten in Angola onmogelijk correct kunnen zijn. Het CGVS kan daarom geen geloof hechten aan verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten op basis waarvan hij zijn verzoek tot internationale bescherming indient;
ii) verzoeker niet aannemelijk kon maken dat hij politiek actief was in zijn land van herkomst:
• gevraagd om voorbeelden te geven van manifestaties waar hij aan zou hebben deelgenomen, haalt verzoeker enkel manifestaties op 8 september 2020, 24 oktober 2020 en 11 november 2020 aan. Zoals eerder aangehaald, is het echter onmogelijk dat verzoeker op die manifestaties aanwezig was, wat de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden profiel als activist ernstig schaadt;
iii) verzoekers vermeende politieke activiteiten in Angola zijn niet van dien aard dat hierdoor vermoed kan worden dat hij bij terugkeer in de problemen zou komen:
• verzoeker verklaarde deel te nemen aan manifestaties sinds hij ongeveer twintig jaar oud was. Aangezien verzoeker geboren is in 1991, betekent dat dat hij zou zijn beginnen manifesteren rond 2011. De laatste manifestatie waar verzoeker naar eigen zeggen in Angola aan deelnam vond plaats op 11 november 2020. Verzoeker zou dus zo een negen jaar actief zijn geweest als manifestant. Gedurende die negen jaar zou hij aan een tiental betogingen hebben deelgenomen. Naast manifesteren ondernam verzoeker geen andere politieke activiteiten. Verzoekers activisme was dus bescheiden. Dat maakt het onwaarschijnlijk dat zijn politieke activiteiten op zich hem bij terugkeer in Angola in de problemen zouden brengen;
• verzoeker verklaarde geen lid te zijn van een politieke organisatie of partij. Hij verklaarde eveneens geen speciale functie te hebben gehad tijdens de manifestaties, noch zou verzoeker om een andere reden op manifestaties in de kijker hebben gelopen: hij nam deel zoals een gewone burger. Het is dus onwaarschijnlijk dat de overheid specifiek verzoeker zou vervolgen omwille van zijn voorgehouden deelname aan manifestaties;
• verzoeker verklaarde geen politieke activiteiten, die gelinkt zijn aan Angola, te hebben ondernomen in België. Het is dus ook niet zo dat er gedurende zijn verblijf buiten Angola een bijkomende reden is ontstaan om aan te nemen dat verzoeker omwille van zijn vermeende politieke activiteiten in de problemen zou komen bij terugkeer naar Angola;
• verzoeker verklaarde dat niet alleen zijn familieleden, maar ook zijn vrienden en familieleden van zijn vrienden vervolgd werden omwille van zijn politieke activiteiten: ze werden gedood, werden hulp ontzegd tot zij stierven of raakten vermist. In de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, komt voor het eerst naar voren dat ook verzoekers vrouw en kinderen ontvoerd zouden zijn. Het is onduidelijk of die vermeende feiten zich al hadden voorgedaan op het moment van het persoonlijk onderhoud, dan wel in de periode tussen het persoonlijk onderhoud en het indienen van de opmerkingen. Al deze verklaringen over de vermeende vervolging van verzoekers familie, vrienden en familie van vrienden zijn echter onwaarschijnlijk, allereerst omdat hij niet aanwezig was op de manifestaties die aan de basis zouden liggen van zijn

vermeende vervolging. Daarnaast is het bovendien onwaarschijnlijk dat de politie dergelijk verregaande stappen zou ondernemen om iemand te vatten of te bestraffen die slechts als een gewone burger manifesteerde en dat slechts een tiental keer over een periode van negen jaar.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.
De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker volhardt in zijn vluchtmotieven en verklaringen op het CGVS doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in de beschikbare informatie en de door hemzelf geschetste context en afgelegde verklaringen.

Wat betreft de verblijfsdata in Griekenland volhardt verzoeker in zijn verklaringen dat hij bij zijn aankomst in Griekenland niet beschikte over een tolk en houdt voor dat de informatie niet correct werd genoteerd. Verzoeker meent dat het aantoonbaar onjuist is dat hij op 30 juli 2020 in Moria zou geregistreerd zijn en stipt aan dat de informatie van EURODAC niet aanwezig was bij het opvragen van het administratief dossier. Verzoeker kan met zijn betoog geen afbreuk doen aan de terechte bevindingen in de bestreden beslissing die steun vinden in de stukken van het administratief dossier. Vooreerst wijst de Raad erop dat de EURODAC gegevens waaruit blijkt dat verzoeker werd aangehouden op 30 juli 2020 in Moria wel degelijk beschikbaar zijn in het administratief dossier (administratief dossier; witte map Dienst Vreemdelingenzaken) en bovendien verweerder middels zijn verweernota van 13 april 2026 dit stuk nogmaals heeft bijgebracht. Daargelaten het betoog rond de tolkproblemen in Griekenland kan verzoeker hoe dan ook hiermee geenszins een ander licht werpen op de objectieve gegevens dat hij werd aangehouden in Griekenland op 30 juli 2020, aldus ruim voor zijn voorgehouden vervolgingsproblematiek in oktober 2020. De Raad stipt hierbij volledigheidshalve aan dat verweerder in zijn nota overigens bijkomend heeft toegelicht dat het een feit van algemene bekendheid is dat vingerafdrukken uniek en persoonsgebonden zijn, en bijgevolg een uitermate belangrijk element vormen om de juiste identiteit van een persoon vast te stellen. Er wordt in de nota op gewezen dat de lidstaten erop toezien dat de toegezonden vingerafdrukgegevens van zodanige kwaliteit zijn dat zij geschikt zijn voor vergelijkingen door een geautomatiseerd vingerafdrukherkenningssysteem. Bovendien wijst verweerder er in dit verband op dat de centrale eenheid van het Eurodacsysteem is uitgerust met een geautomatiseerd vingerafdrukkenherkenningssysteem en treffers in ‘Eurodac’ bijkomend worden geverifieerd door een geoefende deskundige op het gebied van vingerafdrukken. Verweerder vervolgt in zijn nota dat bovendien de nationale toezichthoudende autoriteiten dienen toe te zien op de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens door de lidstaten (artikel 3 Verordening (EG) Nr. 2725/2000 van 11 december 2000 betreffende de instelling van ‘Eurodac’ voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van de Overeenkomst van Dublin; en overwegingen 19, 21 en 45 van de Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013) betreffende de instelling van ‘Eurodac’ voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht.
Verweerder kan gevolgd worden in zijn stelling dat gezien uit de gegevens van de ‘Eurodac search result’ blijkt dat verzoekers vingerafdrukken geregistreerd werden in Griekenland, en dat verzoeker niet ontkent in Griekenland te hebben verbleven, het van een correcte feitenvinding getuigt dat de in de bestreden beslissing op basis van de ‘Eurodac search result’ wordt geoordeeld dat verzoeker reeds op 30 juli 2020 in Griekenland verbleef daar verzoeker zijn unieke biometrische gegevens terug te vinden zijn in de Centrale Eenheid van het Eurodac-systeem en hij er niet in geslaagd is aan te tonen dat hij na deze datum nog daadwerkelijk in Angola verbleef.

Waar verzoeker de voor het eerst middels het verzoekschrift neergelegde stukken benadrukt die worden aangeduid als zijnde een overlijdensakte betreffende zijn vader S. D. en oproepingsbevelen in zijn hoofde, kan hij hiermee geenszins bovenstaande pertinente weigeringsmotieven ombuigen. De Raad stipt aan dat er van deze stukken geen voor eensluidende vertaling wordt bijgebracht laat staan een vrije vertaling zodat de inhoud ervan geenszins kan worden nagegaan. Bovendien wijst de Raad er daarnaast op dat er louter een kopie werd bijgebracht van deze stukken en er hieraan geen afdoende objectieve bewijswaarde kan toegekend worden daar er geen garantie geboden kan worden over de authenticiteit noch kunnen deze worden geverifieerd. Wat betreft de oproepingsbevelen van 30 oktober 2020 en 6 november 2020 - waaruit aldus niet kan opgemaakt worden om welke reden verzoeker zou worden opgeroepen - dient overigens nog te worden benadrukt dat verzoeker aangeeft dat deze het gevolg zijn van zijn deelname aan een manifestatie

op 24 oktober 2020 terwijl reeds werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker in deze periode in Angola verbleef daar uit de objectieve Eurodac-gegevens blijkt dat hij werd aangehouden in Griekenland op 30 juli 2020. Wat betreft de overlijdensakte merkt de Raad nog op dat uit dergelijke akte hoe dan ook niet kan vastgesteld worden dat het overlijden van de vader daadwerkelijk gelinkt zou zijn aan de voorgehouden politieke activiteiten van verzoeker.

3.3.3.2. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoeker ingeroepen vrees.

De Raad meent dat verzoeker zich dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico lopen op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 4, vijfde lid van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347).

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven, is er geen reden om verzoekers relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat hij in Angola geen (staats)bescherming kan krijgen is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en de artikelen 3, 1) en 5) juncto 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking worden genomen noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, a) en b) van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 (oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet).

Verzoeker toont met de verwijzing naar algemene landeninformatie in Angola omtrent onder meer de “erbarmelijke mensenrechtensituatie”, corruptie en politiegeweld evenwel niet aan dat er heden in Angola een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.
In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. De in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie heeft geen betrekking op een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 15, c), van de Verordening (EU) 2024/1347.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend, in de zin van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van de artikelen 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.8. Waar verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347.De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is niet aan de orde.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

3.3.10. In zoverre verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden nog tracht te verklaren door de schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 aan te voeren, wijst de Raad erop dat in het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit uitdrukkelijk wordt gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee een verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Bovendien heeft verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennisgenomen van de kritiek van de commissaris-generaal en door het instellen van voorliggend beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om op de vastgestelde tegenstrijdigheid te reageren. Door in het verzoekschrift de schending aan te voeren van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, die gelet op voorgaande vaststellingen niet kan aangenomen worden, slaagt verzoeker er niet in zijn tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen in een ander daglicht te stellen.

3.3.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,

R. VAN DAMME H. CALIKOGLU